

то Google, Microsoft, сфокусувалась би на регіональних потребах, що сприяло б у використанні передових технічних і правових ресурсів [1, с. 368].

Отже, національне законодавство у сфері інформаційної безпеки є великим за обсягом, але доволі недоопрацьованим за змістом. Внаслідок цього воно не регулює належним чином відповідь та протидію загрозам у цій сфері, а також призводить до проблем у практиці правозастосування уповноваженими органами. Досвід, отриманий внаслідок співпраці з закордонними компаніями свідчить про швидший розвиток регулювання цього напрямку саме цим шляхом, тому необхідним є поглиблення такої співпраці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Горулько В. В. Основні напрями удосконалення законодавства України з інформаційної безпеки в умовах війни. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Право. 2025. Вип. 88: частина 2. С. 364–370.
2. Димитрієв В. В. Інформаційна безпека як пріоритет державної політики України. *Держава та регіони*. Серія: Державне управління. 2020. № 2 (70). С. 272–278.
3. Про інформацію: Закон України від 2 жовтня 1992 року № 2657-XII (з наступ. змін. та доповн.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>.
4. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII (з наступ. змін. та доповн.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>.
5. Про основні засади забезпечення кібербезпеки в Україні: Закон України від 5 жовтня 2017 року № 2163-VIII (з наступ. змін. та доповн.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2163-19#Text>.
6. Пашковський В. Ф. Ідентифікація політико-правових механізмів інформаційної безпеки держави в умовах гібридної війни. *Політичне життя*. 2025. № 3. С. 114–120.
7. Стратегія національної безпеки України: затв. Указом Президента України від 14.09.2020 р. № 392/2020 (з наступ. змін. та доповн.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/392/2020>.
8. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 11 березня 2021 року «Про створення Центру протидії дезінформації»: введене в дію Указом Президента України від 19.03.2021 р. № 106/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/106/2021#Text>.

ХАДЖИНОВ АНДРІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ

Командир 3 відділення 123 навчальної групи факультету забезпечення державної безпеки Київського інституту Національної гвардії України

САХНЕВИЧ БОРИС ВАЛЕРІЙОВИЧ

кандидат економічних наук, заступник начальника кафедри бойового та логістичного забезпечення факультету службово-бойової діяльності НГУ Київського інституту Національної гвардії України

ІННОВАЦІЙНІ ЛОГІСТИЧНІ СИСТЕМИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Впровадження інноваційних підходів у логістичну сферу в період воєнного стану перестало бути питанням конкурентної переваги, перетворившись на фундаментальну умову національного виживання. Актуальність дослідження зумовлена безпрецедентним руйнуванням традиційних транспортних вузлів, що потребує негайного переосмислення методів управління потоками. Метою роботи є аналіз практичного застосування новітніх логістичних систем, що інтегрують

військові та цивільні потреби для забезпечення стійкості держави. Введення до основної частини передбачає розгляд трансформації логістики від лінійної моделі до розгалуженої інтелектуальної мережі, здатної адаптуватися до миттєвих змін фронтової та економічної ситуації.

На думку Н. Волкової та співавторів, стратегічна роль інновацій сьогодні полягає у формуванні «імунітету» бізнесу до зовнішніх шоків, де цифровізація виступає головним інструментом мінімізації втрат [1]. Практика показує, що старі методи планування не витримують динаміки обстрілів та блокувань, тому підприємства змушені впроваджувати алгоритми штучного інтелекту для прогнозування безпечних маршрутів. Як зазначають у своїх працях Koval K. та Tieliehin O., сучасна логістика в зоні конфлікту характеризується високою мірою децентралізації, де кожен окремий транспортний юніт стає автономним вузлом прийняття рішень [6]. Це дозволяє уникати великих скупчень техніки, які є пріоритетними цілями для ворога, та забезпечувати гнучкість постачання через дрібні, але численні канали.

Окрім технологічного аспекту, ключового значення набуває нормативно-правова синхронізація дій приватного сектору та державних органів. Згідно статті 15 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», державне управління логістикою передбачає можливість тимчасового вилучення або використання майна підприємств усіх форм власності для потреб оборони [4]. Це вимагає від бізнесу розробки таких інноваційних систем, які б легко інтегрувалися в загальнодержавну військову логістику без втрати керованості. На думку О. Теснікова та В. Фурсової, саме така синергія між військовою та цивільною сферами створює передумови для формування нової моделі економічної безпеки, здатної витримати тривале навантаження [5].

Окремим вектором розвитку інноваційних систем постає впровадження технологій блокчейн та поглибленої аналітики Big Data для верифікації безпеки ланцюгів постачання. В умовах постійної загрози кібератак на критичну інфраструктуру, децентралізовані реєстри даних дозволяють забезпечити цілісність інформації про вантажі та унеможливити її фальсифікацію ворогом. Використання геоінформаційних систем (ГІС) у реальному часі інтегрується з системами раннього оповіщення про повітряні тривоги, що трансформує логістичне планування з реактивного в проактивне. Це створює динамічний цифровий двійник логістичної мережі країни, де кожен маршрут автоматично коригується залежно від рівня безпекового ризику в конкретному регіоні, забезпечуючи безперервність як військового забезпечення, так і гуманітарних потреб цивільного населення.

Практична реалізація інновацій часто стикається з фізичними бар'єрами, проте саме вони стимулюють вихід за межі звичних рішень. Як зазначають експерти видання «Перший бізнесовий», під час війни логістичні оператори почали масово використовувати хмарні архітектури для захисту даних від фізичного знищення офісів, що фактично зробило логістичне управління невразливим до ракетних атак на інфраструктуру [2]. Згідно статті 4 Порядку логістичного забезпечення сил оборони, пріоритетом визначено ефективне використання наявних ресурсів та автоматизацію обліку матеріальних засобів [3]. Це підтверджує тезу, що інновації сьогодні - це не лише високі технології, а й радикальна оптимізація існуючих ресурсів, де швидкість обміну інформацією є важливішою за обсяг складських запасів.

Завершуючи аналіз, можна підтвердити, що поставлена мета щодо дослідження інноваційних систем в умовах війни була повністю виконана. Встановлено, що стійкість логістики забезпечується не лише технічною модернізацією, а й здатністю персоналу та менеджменту діяти в умовах критичної невизначеності. Використання інтелектуальних систем моніторингу [1], дотримання суворих вимог законодавства щодо оборонних потреб [4] та впровадження мобільних рішень для управління поставками [6] створюють надійний фундамент для функціонування країни. Таким чином, інноваційна логістика трансформувалася з допоміжного сервісу на ключову ланку національної безпеки, яка продовжує еволюціонувати всупереч воєнним викликам.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Інноваційні логістичні рішення у зміцненні економічної безпеки бізнесу в умовах війни / Н. Волкова та ін. *Успіхи і досягнення у науці*. 2025. № 11(21). URL: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-11\(21\)-494-510](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-11(21)-494-510)(дата звернення: 15.04.2026).
2. Перший бізнесовий. Як змінюється логістика під час війни. *UKR.NET*. URL: <https://www.ukr.net/news/details/economics/116806557.html>(дата звернення: 15.04.2026).
3. Про затвердження Порядку логістичного забезпечення сил оборони під час виконання завдань з оборони держави, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності : Постанова Каб. Міністрів України від 27.12.2018 № 1208 : станом на 27 серп. 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1208-2018-п#Text>(дата звернення: 15.04.2026).
4. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII : станом на 4 берез. 2026 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>(дата звернення: 15.04.2026).
5. Тесніков О., Фурсова В. Напрямки розвитку військової логістики в Україні в умовах воєнного стану як фактору її економічної безпеки. *Економіка та суспільство*. 2024. № 62. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-111>(дата звернення: 15.04.2026).
6. Koval K., Tieliehin O. Logistics in war: key challenges and ways to counter threats. *Problems and prospects of economics and management*. 2025. № 1(41). С. 167–178. URL: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1\(41\)-167-178](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1(41)-167-178)(дата звернення: 15.04.2026).

ХАНДУСЕНКО ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра 2 курсу 206 навчальної групи навчально-наукового інституту поліцейської діяльності Національної академії внутрішніх справ

ПОШТАРЕНКО ІННА ВАЛЕРІЙВНА

доцент кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ, доктор філософії в галузі права

НОВІТНІ ПІДХОДИ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНУ КАЛАБОРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (ст. 111-1 ККУ)

Внесення статті 111-1 до Кримінального кодексу України стало реакцією на виклики повномасштабної війни з боку російської федерації по відношенню до України. Метою криміналізації є захист атрибутів української державності, оскільки їх вразливість спонукає до створення прямих загроз національній безпеці.[3] Колабораціонізм для вітчизняної правової системи є новим поняттям, що створює необхідність для напрацювання нової судової практики.[1] Стаття є надзвичайно казуїстичною (деталізованою), має багато складів окремих кримінально-караних діянь, що може призвести до проблем кваліфікації.[3]

Для розуміння важливості національної безпеки підходить вислів «безпека держави – безпека людини». [3]

Склад кримінального правопорушення є формально – матеріальним, зазвичай він є формальним, але частина 4 статті є матеріальним. Залежно від частини правопорушення залежить чи є це кримінальним проступком чи злочином.

Суспільні відносини на які посягає об'єкт кримінального правопорушення є основи національної безпеки України.